Oasemoment 'Op weg met elkaar'
Emmaüsparochie - donderdag 23 juni 2022

Bezinning

Dankbaar zijn
doet met een mens
wat zon en regen
met de aarde doen.
Ze geven er groeikracht aan.

Dankbaar zijn is licht
en ongekunsteld.
Iets als een bos madeliefjes
om te vinden
op de drempel van je ziel.

Dankbaar zijn
opent de poort
naar de kleurrijke tuin
van verbondenheid.

Dankbaar zijn
geeft ogen aan het hart
en warmte aan de woorden.

(naar Kris Gelaude, *Voor wie woorden zoekt, Inspiratie voor grote en kleine momenten*)

Korte pauze

Inleiding

Komende woensdag vindt in deze Sint-Willibrordkerk
de laatste eucharistieviering plaats,
net als een paar dagen voordien ook in onze Sint-Godelievekerk.
Wat zouden de muren van deze kerken vertellen
mochten zij kunnen spreken?

Ze zouden het hebben over de hoop en verwachting
die het dopen van nieuw leven brengen mocht.
Ze zouden het hebben over het intense geluk
van mensen die mekaar eeuwige trouw beloofden.
Ze zouden het hebben over het doffe verdriet
van mensen die afscheid moeten nemen van hun geliefde.
Ze zouden het hebben over de troost
die woorden van geloof mochten brengen.
Over de blijdschap van samen zingen.
Over de smeekbede die elk kaarsje voor Onze Lieve Vrouw betekende.

Over de vrede die een stil gebed brengen mocht
in een angstig hart.
Over het goede nieuws
dat Gods woord echt was voor wie ernaar luisteren wou.

We hebben zoveel redenen om dankbaar te zijn
voor wat deze kerk voor onszelf
en voor ons allen samen betekenen mocht.
Die dank willen wij vanavond uitspreken.

Maar het verhaal dat we hier afsluiten
zetten we straks elders verder,
in dezelfde geest, met dezelfde overtuiging.
Evengoed willen wij dus vooruitkijken
naar wat komen mag.
Naar de toekomst waar wij elke dag
met onze Emmaüsparochie aan bouwen.
Een gemeenschap van mensen hier ter plaatse,
die hun sàmen leven
willen leven
vanuit de inspiratie van Gods goede nieuws.

Stilte

Gebed

Zoals een wever draden met elkaar verbindt,
brengt U, Heer, mensen samen.
Wij danken U
dat U ons aan elkaar gegeven hebt.
Hoe verscheiden we ook zijn,
U brengt ons bij elkaar.
Steeds opnieuw leert U ons
dat eenheid het vertrekpunt blijft
te midden van onze verscheidenheid.
Als we met zijn allen verankerd zijn in U,
dan blijven we verbonden.
Als we samen U zoeken, dan vinden we elkaar.
Zegen ons met uw nabijheid
en vorm ons
tot een hechte gemeenschap met elkaar.

(naar een gebed in *De synodale weg. Leren en doen*)

Muziek

Gezamenlijk gebed

Bidden we samen.

God,
Wij willen U danken voor de vele momenten
waarop we hier
uw aanwezigheid mochten ervaren,
in samen vieren en samen bidden
en in de stilte van ons hart.
Wij danken u voor de vele keren

dat wij hier uw woord mochten beluisteren
en uw Zoon mochten herkennen
bij het breken van het brood.

Wij danken u voor alle mensen
met wie wij samen parochie mogen vormen,
en bidden U dat wij
zorgzaam mogen blijven voor elkaar
en verbonden blijven met U en met elkaar.

Blijf ons nabij,
steun en sterk ons
om vol hoop en geloof
verder te bouwen
aan een levende geloofsgemeenschap.
Blijf ons nabij, Heer,
dat wij bij U samen vrede mogen vinden.

(naar 'Suggesties voor een laatste eucharistieviering in een kerk of kapel' op kerknet.be)

Stilte

Bezinning

Samen aan iets werken,
is niet altijd gemakkelijk.
Wij zijn allemaal anders,
hebben elk ons eigen karakter,
eigen mogelijkheden
en eigen onhebbelijkheden.

En toch is samengaan
de enige weg
om toekomst op te bouwen.
Een toekomst
waar ruimte is
om onszelf te zijn,
waar plaats is
om samen te zijn,
ongedwongen,
met vertrouwen
en geloof in elkaar.

Laat ons verder werken
in die geest.
Dan zullen wij
ons ook in de komende maanden
geven aan onze geloofsgemeenschap
met enthousiaste inzet.
En zo brengen wij
tot stand wat nu nog niet is.

(Frank Bogers)

Stilte

Bezinning

Geloven op je dooie eentje,
of met zijn tweetjes,
dat gaat eigenlijk niet.
Als gelovige kun je nooit solist zijn.

Je zult altijd zoeken
naar verbondenheid met anderen,
naar een of andere vorm van gemeenschap.
Geloven betekent altijd:
meegeloven met anderen.

Ons geloof is niet levend
als we het niet met elkaar delen.

Ook mijn twijfel en mijn gevecht om God
en mijn steeds verdergaande vragen,
ze zijn alleen maar uit te houden,
alleen maar vol te houden
als ik die kan beleven binnen de kring,
te midden van mijn broeders en zusters,
in de ruimte waar ik thuis hoor:
in de gemeenschap van de gelovigen.

(theobaldusparochie.nl)

Muziek

Bezinning

Emmaüskerk zijn begint met
op weg gaan met mensen en met elkaar.
En het speelt zich af
in het dagelijkse leven, onderweg, op straat,
daar waar mensen elkaar ontmoeten.
Ontmoeten is een kunst.
Het heeft alles te maken met niet moeten:
je moet niet beantwoorden
aan mijn wensen of verwachtingen,
nog aan voorgeschreven regels of wetten.
Je moet niet perfect zijn, niet sterk.
Meegaan met de mens die we zijn.
Kerken is ontmoeten,
voorbij de status die je hebt
voorbij de rol die je speelt of toebedeeld krijgt.
Ont-moeten is een kunst,
heeft alles te maken met die Jezusvraag:
wat is het dat mij bezighoudt?
wat ons bezighoudt?
wat mensen bezighoudt?
Zou dat kerk kunnen zijn: ruimte van ont-moeting
waar mensen bij zichzelf en bij elkaar
op verhaal kunnen komen.
Waar de verhalen gehoord worden:
vaak verhalen van kommer en zorg,
verhalen van rouw en dood,
verhalen van hoop en verlangen….

die een luisterend oor gevonden hebben
van iemand die meegaat op weg.

(Carlos Desoete, *In Zijn naam*)

Stilte

Emmaüslied

Zingen we samen met Emmaüslied.

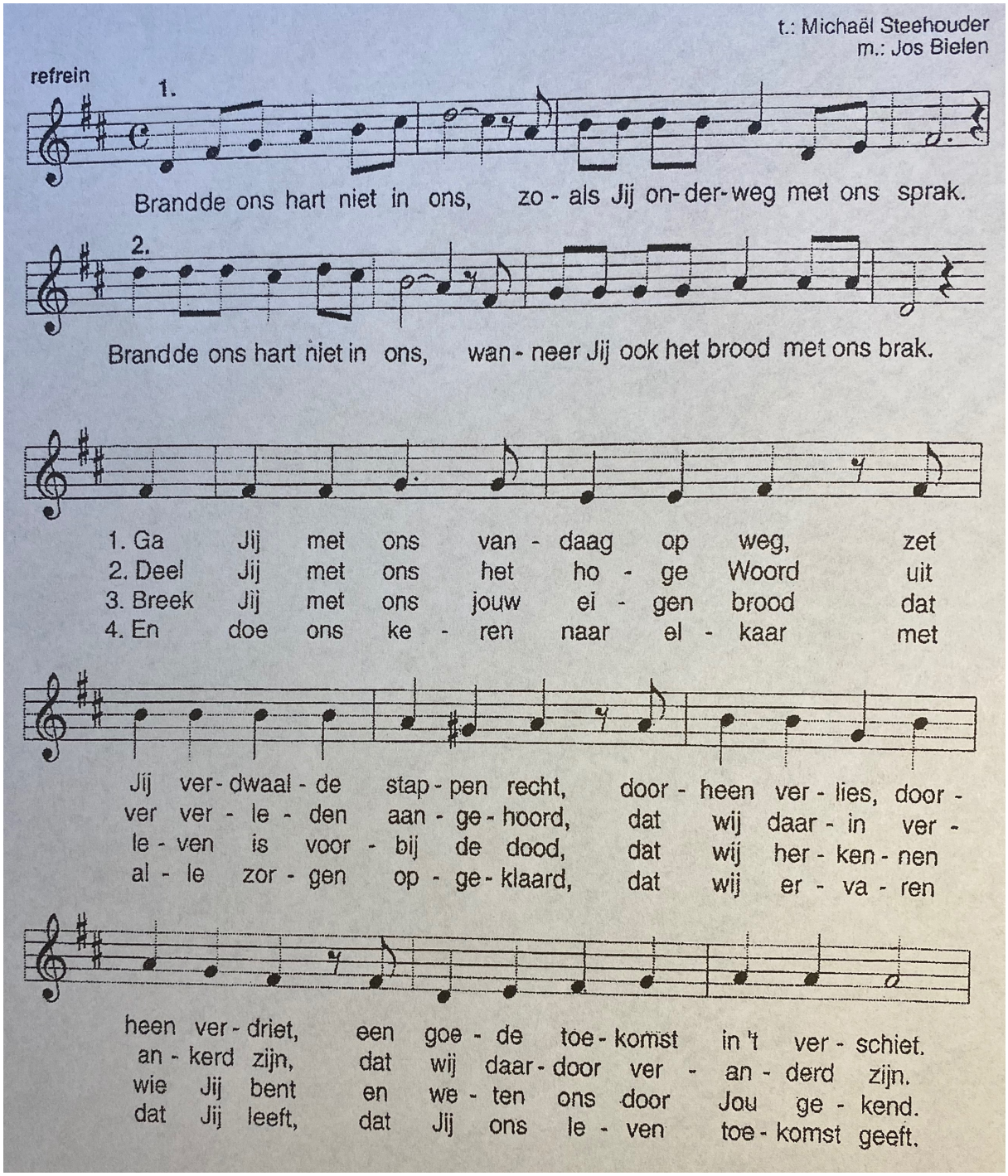

Stilte

Bezinning

Kerk zijn de mensen,
muren zijn de horizon
en het dak dat zijn de sterren.
God, als dat eens kon!

Kerk heeft geen gebouwen nodig
is als een vogel vrij.
Torens die zijn overbodig:
jij, jij hoort erbij.

Kerk is geen plek waar mensen
overal vandaan komen.
Kerk gebeurt waar mensen dromen
van een nieuw bestaan.

Stenen slijten met de jaren,
't sterkste huis stort in.
Liefde blijft haar glans bewaren,
liefde overwint.

Kerk zijn de mensen,
muren zijn de horizon
en het dak dat zijn de sterren.
God, als dat eens kon!

(theobaldusparochie.nl)

Stilte

Evangelie

Emmaüskerk zijn begint met
op weg gaan met elkaar.
Jezus zelf gaf al aan hoe we dat best doen.
Luisteren we naar zijn woorden
zoals de apostel Johannes die optekende.

Ik houd van jullie, net zoals de Vader van mij houdt.
Doe wat ik van je vraag.
Want dan blijft mijn liefde je leiden.
Ook ik heb altijd gedaan wat de Vader van mij gevraagd heeft.
En zijn liefde heeft mij altijd geleid.
Ik vertel jullie al deze dingen,
omdat ik wil dat jullie dezelfde vreugde voelen als ik.
Ik wil dat jullie vreugde volmaakt is.
Ik geef jullie deze regel:
Houd van elkaar, net zoals ik van jullie houd.
Het grootste bewijs van liefde is
dat iemand wil sterven voor zijn vrienden.
Jullie zijn mijn vrienden als jullie doen wat ik van je vraag.
Jullie hebben niet mij uitgekozen, maar ik heb jullie uitgekozen.
En ik geef jullie de opdracht om de wereld in te gaan.
Doe goede dingen, en blijf dat doen.
De Vader zal jullie alles geven wat je hem vraagt,
omdat jullie bij mij horen.

Dit vraag ik van jullie: houd van elkaar.

(Joh. 15, 9-17 met coupure, Bijbel in Gewone Taal)

Stilte

Bezinning

Als wij niet meer geloven dat het kan,
wie dan wel?

Als wij niet meer vertrouwen op en houden van,
wie dan wel?

Als wij niet meer proberen om van fouten te leren,
als wij het getij niet keren, wie dan wel?

Als wij niet meer zeggen hoe het moet,
wie dan wel?

Als wij niet meer weten wat er toe doet,
wie dan wel?

Als wij er niet in slagen de ideeën aan te dragen
voor een kans op betere dagen, wie dan wel?

Als wij niet meer geloven dat het kan,
wie dan wel?

Als wij niet meer komen met een plan,
wie dan wel?

Als wij er niet voor zorgen dat de toekomst is geborgen
voor de kinderen van morgen, wie dan wel?

Als wij onszelf niet dwingen een gat in de lucht te zingen
waar zij in kunnen springen, wie dan wel?

(Paul van Vliet)

Muziek

Afsluiting

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en het mee met ons stil wou maken in uw hart,
voor de laatste keer in deze Sint-Willibrordkerk.

In juli en augustus is er geen Oasemoment,
maar in september hernemen we de draad,
in principe op de vierde donderdagavond van de maand.
We komen voor het Oasemoment voortaan bijeen
in de Sint-Andrieskerk,
een eerste keer op donderdag 22 september.

Heb je moeite om daar te geraken,
weet dan dat wij ons project met Emmaüsrijders

opnieuw opstarten,
zodat je telkens mee kan rijden met iemand anders.
De komende weken
volgt in KerkenLeven en op onze website
nog informatie over hoe dat lopen zal.

Komende woensdag 29 juni
vindt om 18.30 uur de laatste eucharistieviering
in deze Sint-Willibrordkerk plaats.
Wij nodigen u graag uit voor deze afscheidsviering
en voor de drink die erop zal aansluiten.

We nemen dezer dagen afscheid van een kerkgebouw,
maar als Emmaüskerk gaan we op weg met elkaar.
Moge Gods zegen
ons bij die tocht tot steun zijn

+ in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.